

[Arnth Jensen.]

lige saa ubegrundet, naar Modstanderne af Tipstjenesten vil give det Udseende af, at Loven om kontrolleret Tipstjeneste vil bringe Ungdommens kulturelle og moralske Stade i Fare, især naar man ved, at der ganske ukontrolleret og i meget stor Udstrækning har været og stadig bliver spillet eller tippet ved adskillige Idrætskampe, og jeg har ikke hørt, at nogen af Modstanderne turde foreslaa, at dette skulde forbydes. Jeg indrømmer gerne, at det er baade smukt og rigtigt at værne om vor Ungdoms Kultur og Moral, men jeg tror, at der i saa Henseende, ogsaa naar det gælder Idrætsungdommens Færd og Liv, selv uden Tipstjeneste er større Fare for Nedbrydelse af Kultur og Moral, end Tipstjenesten vil medføre, noget, man maaske stærkere skulde have Øjnene oppe for og stærkere søge at komme til Livs.

Det har derfor heller ikke først og fremmest været den Side af Sagen, der for mig har været afgørende i mine Overvejelser og min Tagen Stilling til Spørgsmaalet, jeg har mere hæftet mig ved det af Modstanderne fremførte Argument, at Tipstjenestens Indførelse vil fremme Eliteidrætten og dermed ogsaa Konkurrenceproblemet i Idrætten paa Bekostning af den almene Idræts sundhedsmæssige, opdragende og kulturelle Betydning for vor Ungdom. Hvis dette Argument er rigtigt, er det givet, at saa vilde det være en meget farlig Vej at gaa, og i saa Fald kunde den danske Ungdom, den danske Idrætsungdom komme til at købe den haardt tiltrængte økonomiske Støtte, som i saa mange Aar har været den nægtet, for dyrt. Ved Bedømmelsen af dette Forhold har jeg meget nøje fulgt de velovervejede og nøgterne Indlæg, som Rektor ved Danmarks Højskole for Legemsvidenskab, Professor Emanuel Hansen, har givet i Sagen, og naar jeg ikke kan gaa ind for Flertallets Standpunkt, skyldes det i nogen Grad, at jeg maa give ham Ret paa visse Punkter. Før der overhovedet var fremsat Forslag her paa Rigsdagen om det Spørgsmaal, vi behandler, deltog jeg med Professor Emanuel Hansen og flere efter Indbydelse af Ministeriet i et Møde, hvor man ønskede at høre Idrætsorganisationernes Mening om Sagen, før man foretog sig mere. I dette Møde fraraadede jeg Tanken, og da Forslaget i sin Tid skulde fremsættes her paa Rigsdagen, fraraadede jeg ogsaa det og foreslog i Stedet for, at man gik over til et rimeligt direkte Statstilskud. Jeg maa desværre sige til min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Thorkil

Kristensen, at der er altsaa ogsaa dengang givet Oplysning om, at der var nogen, der ønskede at gaa det direkte Statstilskuds Vej. Min Modstand mod Tanken var begrundet i, at jeg nærede noget af den samme Frygt, som Professor Emanuel Hansen fremførte i sin Skrivelse til Udvalget, der er optrykt som Bilag 16 i Betænkningen. Der er sikkert ingen Tvivl om, at Professoren har Ret i, at der ved Tipstjeneste kan være visse Farer for den rette Forstaaelse og Udøvelse af Idrætten, men jo mere jeg har tænkt over Spørgsmaalet, desto mindre mener jeg Farerne er, vel at mærke, hvis Idrættens Ledelse stadig klart og nøgternt vil præcisere og fastholde Idrættens virkelige Maal. Professoren pegede i sin Skrivelse selv paa, at trods det, der i Dag kan være af Ensiddighed i Træningen, Klubfanatisme, Misundelse, Primadonnanykker, Selvovervurdering o. s. v., er det dog i det store og hele lykkedes dansk Idrætsledelse at bevare Idrætten her i Landet i en saadan Form, at den med Rette kan betragtes som en samfundsnyttig Faktor af stor Betydning. Hvis man er enig om, at saadan skal det være, hvis man fra Ledelsens, fra Idrætsudøvernes Side er enig om, at denne Standard fremfor alt skal bevares, mon saa ikke mange af de Farer, som Professoren ellers peger paa, vil være borteliminerede eller i hvert Fald meget afbødede? Jeg tror det. At Idrætslederne og Idrætsledelsen kan og vil faa et større Ansvar, er jeg ikke blind for.

Der er ogsaa en anden Faktor, som faar et meget større Ansvar, og denne Faktor er Pressen. Hvis vi i Dag har Stjernedyrkelse i vor Idræt, saa har ikke mindst Pressen sin Andel heri, men hvis Pressen i Forbindelse med Idrætsledelserne vil gaa ind for, at Idrætten først og fremmest er en almen Samfundsopgave og først i anden Række drejer sig om Elitepræstationer, saa vil Tipningen vel forcere Stemningen om Konkurrencerne, men efter min Mening vil Faren ikke blive saa stor, som Professoren og mange andre synes at frygte.

Saa er der Henvendelserne fra Landsdelingsførerforeningen og Højskolerne, De danske Ungdomsforeninger og De danske Gymnastikforeninger. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard fremførte i Parentes, at det var de Foreninger, som havde gjort et banebrydende Arbejde for dansk Idræt. Jeg vil tro, at det ærede Medlem glemte en Organisation, jeg tror, at det ærede Medlem glemte at nævne De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger i denne Forbindelse. Det er jo dog den ældste Forening,